

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Dia internacional en memòria de les víctimes de l'Holocaust

Palau del Parlament, 26 de gener de 2015

La presidenta

Molt honorable president de la Generalitat, alcalde de la ciutat, inspector general de l'exèrcit, ministre conseller de l'ambaixada d'Israel a Espanya, consellers del govern, vicepresidenta del Parlament, membres del Parlament, diputades, diputats, senadors, diputats al Congrés, responsables dels cossos i forces de seguretat i, sobretot i molt especialment, col·lectiu dels que representeu les víctimes, un any més, i en són onze, ens hem reunit per commemorar el dia internacional en memòria de les víctimes de l'Holocaust.

S'imposa d'entrada que expressi la gratitud a totes les persones i entitats que, amb la seva presència i les seves aportacions, han contribuït a fer possible aquest acte de llum, de vida i de compromís per uns valors humans que ens dignifiquen. En un edifici com el que ens acull i en un acte com el que ens convoca és especialment simbòlic i efectiu proclamar el que hauria de ser una evidència, però que, malauradament, no sempre s'ha respectat: que, més enllà de tot el que ens separa, ens uneix una condició humana compartida, la mateixa que va ser tan vilment violentada durant la tirania nazi.

Avui, la vigília del setantè aniversari de l'alliberament del camp d'extermini d'Auschwitz, exemple paradigmàtic del terror programat i del potencial destructiu de l'odi, les Nacions Unides volen abordar la temàtica de la llibertat, la vida i el llegat dels supervivents de l'Holocaust. La mirada a l'horror dels camps i de la repressió nazi amb el resultat sagnant, esfereïdor, de dimensions genocides, no s'ha de limitar a esdevenir un lament davant de tanta mort infligida, davant de tanta crueltat perpetrada. Si ho féssim així, demostrariem no haver après la lliçó ni trobaríem prou força per reconvertir-la en reclam de fermesa, de dignitat, d'humanitat recuperada i condició 'sine qua non' per construir la nostra societat i projectar el nostre futur.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I precisament això és el que ens reclamen totes les víctimes de l'Holocaust, tant les que hi van sucumbir com les supervivents i el que l'efemèride que avui commemorem propicia que fem públic. Ser conscients de la foscor fa més clara i desitjada la llum. Malauradament, Auschwitz no és una paraula aïllada, una anècdota, un accident, altres Auschwitz, passats i presents, ens horroritzen i ens interpel·len, i davant seu mai més no serà tolerable la passivitat. Perquè no tornin a passar, per eradicar-los per sempre més del món no ens podem permetre ser apàtics davant els brots de racisme, de xenofòbia, de totalitarisme, de tirania. Al contrari, hem de ser bel·ligerants contra les expressions de l'odi i la intolerància, i també contra els qui les fomenten intel·lectualment i les executen.

La fita és ben clara, es tracta d'extirpar el fanatisme de les nostres societats, el fanatisme que s'expressa de manera criminal a la ciutat de París, a una escola del Pakistan, o en tants i tants indrets de la nostra geografia, o que es manifesta de manera sovint tènue, baixa d'intensitat, en forma de clixés i prejudicis. Per extirpar el fanatisme ens cal combatre'n les manifestacions, però, sobretot, les causes, moltes vegades fonamentades en el greuge, real o imaginari, i en el sentiment de por respecte al que ens és desconegut o ens és diferent i que podem arribar a creure que ens amenaça.

És del que aquests dies, després de l'atemptat de París, molts articulistes parlen. Cal continuar l'educació en valors, en els valors que es transmeten a les famílies, a l'escola, però cal, sobretot, mantenir la convivència i la cohesió social, i en aquest bé preuat que són la convivència i la cohesió social cal que revisem el nostre model d'integració. En quin sentit ho dic? En el sentit que he dit abans, que moltes de les persones que vénen d'altres països, amb altres cultures i altres religions es poden trobar insegures en un món organitzat d'una manera diferent, en un món occidental, com el nostre, on ja sabem què volem i cap on volem anar. Molta d'aquesta gent ve aquí i no sap on es troba, vol venir perquè no pot continuar vivint al seu país però, en canvi, necessita que la gent entengui d'on ve i quines són les seves arrels.

Davant de fets com aquests, podríem témer que es tracta d'un combat desigual per als qui tenim només les eines de la paraula, la democràcia i la pau; aparentment, som molt vulnerables. En realitat, però, som invencibles, perquè estem sustentats en valors perennes, en valors de dignitat. Fins i tot des de l'obscuritat més absoluta, en els moments més atroços i davant els comportaments més salvatges i despietats, podem proclamar que les tiranies passen, fracassen i s'esborren, i que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

el futur de la humanitat sempre arriba, fins i tot després de l'Holocaust, i encara que només sigui per no caure en la desesperació, estem en condicions d'afirmar amb tota la contundència possible que no té futur la por quan hi oposem l'esperança.

No podem ignorar el peatge dolorós que hem hagut de pagar i paguem per l'Holocaust, la humanitat hi va quedar greument ferida, però podem celebrar alhora que la humanitat hi ha sobreviscut. Tampoc podem deixar de posar-nos en el lloc dels milions de víctimes de l'Holocaust. Només al camp d'extermini d'Aschwitz més d'un milió de persones hi van morir. El seu dolor és el nostre dolor, les nostres consciències estan colpejades per les imatges i les vivències del terror de l'Holocaust, tal com ens han arribat. També pel testimoni impactant dels supervivents, que ens impulsa a mantenir les nostres conviccions ben fermes. Necessitem que aquestes imatges i aquestes vivències siguin recordades perennement, perquè són el millor argument i el millor suport per reivindicar la condició humana contra tota tirania. Així, cal honorar i evocar les víctimes de la Xoà, del Porraimos, de la crueltat homòfoba, de les pràctiques brutals contra les persones discapacitades, contra combatents antifeixistes, contra els Testimonis de Jehovà i tants altres que simplement eren diferents, i inferiors segons els paràmetres criminals nazis.

Cal valorar la mort, les penalitats i el dolor que el que s'ha anomenat Holocaust va generar i totes les seqüeles que van deixar escapçades i ferides tantes biografies i tantes famílies. Hi podem contribuir de Catalunya estant, podem contribuir a aquest record perenne, emocionat, commogut. En tot cas, podem i hem de fer pedagogia de l'Holocaust perquè ningú no el pugui negar ni tampoc pugui banalitzar els crims horribles que s'hi van cometre. Des de la Catalunya que vol ser i és un país de civisme i de convivència, amb la nostra tradició de la pau i la treva, des de la seva capital que el poeta reclamava que fos la ciutat del perdó, us encoratjo a ser agents de pau, de reconciliació i de concòrdia i a fer ben fortes i ostensibles les polítiques de fraternitat que ens fan ser iguals i ens fan sentir més lliures i més dignes.

Moltes gràcies.